

Sigvald Olsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det her foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie.

Naar den ærede foregaaende Taler (J. C. Christensen) sagde, at der i mit Parti burde være stor Forundring over, at et saadant Lovforslag var blevet fremsat, kan jeg forsikre ham om, at vor Forundring derover ikke er stor. Vi forstaaar meget godt, at de Forhold, hvorunder vi lever og har levet, saa længe Krigen har været — og vi ved det jo ogsaa fra Finansloven, fra Statsregnskabet og fra de Oplysninger, som vi Tid efter anden har modtaget af Finansministeren — har medført store Udgifter. Til alt Held har Staten kunnet afholde disse store Udgifter og har derigennem været i Stand til at lindre en Del af den Nød, som Krigen har foraarsaget, og som jo vilde have været langt, langt værre, ifald Staten ikke havde kunnet træde til i saa stor Udstrækning, som Tilfældet har været. Nu var det efter min Opfattelse bedst, om man i det hele taget kunde undlade at optage Statslaan. Men af de Oplysninger, vi har erholdt ved Lovforslagets Forelæggelse, fremgik det efter min Mening ret klart, at det vil være nødvendigt særlig nu, da der er rigeligt med Penge, at sikre sig ved Statslaan, saaledes at Statskassen kan imødekomme de Krav, der sandsynligvis vil blive stillet til den. Det er altsaa min Opfattelse, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der var Ordfører for sit Parti i denne Sag, ikke hos os skal vente nogen overordentlig stor Forundring over, at dette Lovforslag er blevet fremsat.

Der blev af det samme ærede Medlem henvist til Udtalelser, der skal være fremsatte under Valgkampagnen. Jeg har ikke hørt dem, og det forekommer mig, at dem kan man ganske roligt lade ligge. Her er det en Realitet, vi skal behandle, og hvad der er faldet af Udtalelser under Valgkampen, baade fra den ene og den anden Side, vedkommer ikke selve dette Lovforslag, der gaar ud paa at skaffe Penge ved Hjælp af et Statslaan.

Jeg har tidligere ved Behandling af Sager om Statslaan henstillet, om Staten ikke selv, uden Bankers Mellekomst, kunde udstede disse Statsobligationer. Jeg ved, at den højtærede Finansminister — og vel Regeringen som Helhed — mener, at der er Grunde, som medfører, at det ikke lader sig gøre, i det mindste ikke for Tiden, og jeg skal derfor ikke atter besvære Tinget med at rette nogen Forespørgsel om dette Punkt. — Hvad Kursen, der jo er sat til

98³/₄, angaar, er der vel efter den Motivering, som den højtærede Finansminister gav med Hensyn til de Udgifter, som Bankerne har, i Øjeblikket ikke noget derimod at indvende.

Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie, idet jeg selvfølgelig ikke kan have noget som helst at erindremod, at det, som foreslaaet af det ærede Medlem, der først havde Ordet, bliver gjort til Genstand for Behandling i et Udvalg. Naar der blev sagt, at det var ønskeligt at faa det behandlet i Finansudvalget, skal jeg intet have at erindre derimod, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at tidligere Statslaan er blevet behandlet i et særskilt Udvalg.

Gamborg: Paa det radikale Venstres Vegne har jeg den Ære at anbefale Lovforslaget til Tingets Vedtagelse. Det forekommer mig, at det vilde være ganske urimeligt at falde i nogen som helst Slags Forundring over, at Staten nu igen er nødt til at rejse et Laan. Det er jo vel motiveret fra Finansministerens Side, og naar der siges, at man fra det radikale Partis Side under Valgkampagnen har hævdet, at Kassebeholdningen var saa god, at der ingen Grund var til at optage yderligere Laan, er det jo, synes jeg, en ganske urimelig Paastand, idet Kassebeholdningen, som Finansministeren har oplyst, for en meget væsentlig Del er anbragt i de Varebeholdninger, som Krigssituationen har gjort det nødvendigt at oplægge. Jeg synes derfor, at der snarere er Grund til at undre sig over, at det danske Samfund er sluppet saa godt over de 4 Krigsaaar, som det er, end Grund til at undre sig over, at Staten skal bruge Penge. Jeg anbefaler altsaa paa det radikale Partis Vegne Forslaget til Tingets velvillige Behandling.

Birck: Jeg kan godt slutte mig til det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Ønske om at faa Sagen behandlet i et Udvalg. Vi Medlemmer har jo ikke haft Tid til at sætte os ind i dette Forslags Teknik, til at undersøge, om Rentefoden og Kursen er den rigtige, og navnlig har vi ikke faaet oplyst, hvortil Pengene skal bruges. Jeg undrer mig for saa vidt ikke over, at Forslaget kommer frem, for det er i Virkeligheden en naturlig Følge af den Finanspolitik, der er ført her i Landet fra Regeringens Side, en Finanspolitik, hvis Devise har været: Efter os kommer Syndfloden. Der er vedtaget en hel Række Love af speciel Art, Understøt-